

подъ стрѣхата, се обажда зѣхнейки сегизъ-тогизъ, колкото неприятелитѣ да знаятъ, че дома се пази.

Едно сѣщество не спи и не се крие въ тази тъмна и студена нощ. То излиза отъ своята дупка и трѣгва да броди покрай селата, дано открадне отъ нѣкждѣ храна за гладния си стомахъ. Това сѣщество лѣтосъ не се е погрижило да си посъбере нѣ-

кждѣ зимнина, та да нѣма нужда сега да се излага на страшна опасност. Да, то чака на готово винаги да намѣри храната си. Но ето че човѣцитѣ изпокрили всичко, затворили врати и прѣлѣзи, — нѣматъ желание да хранятъ безгрижнитѣ и неработнитѣ.

Тогава въ страшна нужда нашиятъ грабчо — вѣлкътъ — обикаля цѣла нощ селото и очаква съ сръдня, рѣмжение и виене сутриньта, кога трѣгне добитѣка на водопой, или вечеръ кога се връща, да